

वा०रा०

॥१३६॥

॥ ५२ ॥ मद्रतोमांप्राप्तः ॥ ५३ ॥ प्रतिस्तब्धोहंकारवान् निवर्तितुंनेच्छसि तदातिष्ठ ॥ सत्त्वंप्राणान्परित्यज्य यमक्षयंगमिष्यसि ॥ ५४ ॥ ईश्वरायुधं त्रिशूलं ॥ ५५ ॥
॥ ५६ ॥ ५७ ॥ प्रधानः श्रेष्ठः कथनादात्मनःश्लाघामात्रात् सत्पुरुषाः श्लाघगुणयुक्तानभवंति ॥ आत्मनोबलं सामर्थ्यं ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ बाणशल्यांतरो
नहिमद्बाहुस्तृष्टानां बाणानां हिमवानपि ॥ सोढुमुत्सहते वेगमंतरिक्षमथोमही ॥ ५२ ॥ सुखप्रसुप्तकालाग्निविबोधयितुमिच्छसि ॥
न्यस्य चापं निवर्तस्व प्राणान्न जहि मद्रतः ॥ ५३ ॥ अथवा त्वं प्रतिस्तब्धो न निवर्तितुमिच्छसि ॥ तिष्ठ प्राणान्परित्यज्य गमिष्यसि यमक्ष
यं ॥ ५४ ॥ पश्य मे निशिता न्याणान्निपुदपनिषूदनान् ॥ ईश्वरायुधसंकाशांस्तप्तकांचनभूषणान् ॥ ५५ ॥ एष ते सर्पसंकाशो बाणः पास्य
ति शोणितं ॥ मृगराज इव क्रुद्धो नागराजस्य शोणितं ॥ इत्येव मुक्तासंक्रुद्धः शरंधनुषिसंदधे ॥ ५६ ॥ श्रुत्वा तिकायस्य वचः सरोषं सग
र्वितं संयतिराजपुत्रः ॥ ससंचुक्रोपातिबलो मनस्वी उवाच वाक्यं च ततो बृहच्छ्रीः ॥ ५७ ॥ न वाक्यमात्रेण भवान्प्रधानो न कथनात्सत्पु
रुषा भवंति ॥ मयि स्थिते धन्विनि बाणपाणौ निदर्शय स्वात्मबलं दुरात्मन ॥ ५८ ॥ कर्मणा सूचयात्मानं न विकल्पितुमर्हसि ॥ पौरुषेण तु
यो युक्तः स तु शूर इति स्मृतः ॥ ५९ ॥ सर्वायुधसमायुक्तो धन्वी त्वं रथमास्थितः ॥ शरैर्वा यदि वाप्यस्त्रैर्दर्शय स्वपराक्रमं ॥ ६० ॥ ततः शि
रस्ते निशितैः पातयिष्याम्यहं शरैः ॥ मारुतः कालसंयुक्तं वृतात्तालफलं यथा ॥ ६१ ॥ अद्य ते मामका बाणास्तप्तकांचनभूषणाः ॥ पास्यं
ति रुधिरंगात्राद्बाणशल्यांतरोत्थितं ॥ ६२ ॥ बालो यमिति विज्ञाय न चावज्ञातुमर्हसि ॥ बालो वा यदि वा वृद्धो मृत्युं जानीहि संयुगे ॥ ६३ ॥
बालेन विष्णुना लोकास्त्रयः क्रांतास्त्रिविक्रमैः ॥ लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा हेतुमत्परमार्थवत् ॥ अतिकायः प्रचुक्रोध बाणं चोत्तममाददे
॥ ६४ ॥ ततो विद्याधराभूता देवदैत्या महर्षयः ॥ गुह्यकाश्च महात्मानस्तद्युद्धं ददृशुस्तदा ॥ ६५ ॥

नीति परः स्थितस्य शत्रोरिति शेषः ॥ बाल्यं न प्रतिबंधकं पराक्रमे इत्यत्र दृष्टांतमाह ॥ बालेनेति ॥ वामनेनेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

यु० कां०

॥१३६॥